

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V. Š.**, bytem S., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě bez data proti rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou bez data předanou k poštovní přepravě dne 25.2.2013 a poté doplněnou podáním ze dne 7.3.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 č.j. X, neboť s ním nesouhlasí, protože dle něho jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě třetího stupně, tudíž byl nedostatečně zjištěn a chybně posudkově hodnocen, když nebylo provedeno vyšetření dalšími odbornými lékaři – např. vůbec nebylo provedeno vyšetření magnetickou rezonancí, která by objektivně ukázala pravý stav věcí, nebyla vyšetřena celá páteř a není pravdou, že by nedocházelo k inkontinenci; pokles by měl být hodnocen min. 65% a navýšit vzhledem k postižení obou dolních končetin o 10%, tj. celkem 75%; navrhl, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav soudními znalci z oboru neurologie i ortopedie a jako důkaz přikázat vyšetření magnetickou rezonancí, popř. tzv. tunelem, včetně zaslané lékařské zprávy; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované, navrhl i vydání usnesení, že nepřiznáním III stupně invalidity se žalovaná dopouští trestného činu týrání osoby a zhoršování zdravotního stavu. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím ze dne 12.2.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila **rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.11.2012 č.j. X**, kterým mu byla zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 15.11.2012 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.2.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 5.2.2013 žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale nikoli třetího stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-70%, a žalobci byla přiznána dolní hranice, tj. 50%, a tato výše nebyla změněna ve smyslu § 4 citované vyhlášky, proto nemohlo být námitkám žalobce vyhověno.

Z obsahu **vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce** a v něm založeného **záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 15.11.2012** a **záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň v řízení o námitkách dne 5.2.2013** soud zjistil, že žalobce byl uznán nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně a nikoli třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření ze dne 16.4.2013 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále sdělila, že rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu dle závěru posudku PK MPSV. Ze **zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce** vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 12.2.2013 bylo žalobci doručeno dne 20.2.2013.

K žádosti soudu **PK MPSV - pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 10.6.2013 posudek**, když jednání byl přítomen kromě odborných lékařů z oboru neurologie a ortopedie i žalobce, a uvedla v jeho závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%, když komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 1c) přílohy vyhlášky, na horní hranici 40% a pro další zdravotní postižení zvýšila o 10% ve smyslu § 3 vyhlášky na celkových 50%. Rovněž se PK MPSV vyjádřila k námitkám žalobce a uvedla mimo jiné, že měla k dispozici potřebné odborné nálezy, kompletní zdravotní dokumentaci praktického lékaře a žalobce byl vyšetřen při jednání ortopedem a neurologem. Posudkový závěr vycházel ze zjištěného zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti

Rozhodující a podstatný je funkční zdravotní stav a objektivní funkční nález; nález na magnetické rezonanci není pro posouzení míry poklesu pracovní schopnosti rozhodující a podstatný, nemusí být vždy v korelaci s funkční ztrátou. Funkční porucha jiných úseků páteře, nežli uvedeného bederního úseku nebyla zjištěna. Rovněž nebyla zjištěna ani objektivizovaná závažná porucha funkce svěračů, žalobce sám potíže s inkontinencí neuvedl. Žalobce rovněž žádal posoudit vliv trvalého užívání tlumicích léků - léčba, včetně doporučené medikace, souvisí se zjištěným zdravotním postižením je zohledněna ve stanoveném procentu poklesu pracovní schopnosti Pracovní schopnost žalobce je výrazně snížena, má však zachovanou pracovní schopnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti pro omezenou fyzickou výkonnost. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Žalobce v podání doručeném zdejšímu soudu dne 26.6.2013 setrval na podané žalobě i posouzení zdravotního stavu soudními znalci či v jiném kraji, když prohlídka ortopedem a neurologem byla provedena dne 10.6.2013, tj. stav toho dne a nikoli 12.2.2013 a to pod tlumicími léky; dále požadoval rozhodnout v jeho prospěch.

Při ústním jednání u zdejšího soudu dne 31.7.2013 žalobce setrval na podané žalobě a požadoval, aby jí bylo vyhověno, a také žádal o vypracování tzv. srovnávacího posudku jinou posudkovou komisí v rámci ČR, neboť dle něho nemůže s takovým zdravotním stavem vykonávat práci stavbyvedoucího, což v malých firmách, v jaké je i on zaměstnán, obnáší i práce ohledně rozpočtu, přípravy, ekonomiky, proto v rámci plnění pracovních povinností musí do terénu a neznamena to pouze sezení v kanceláři; jeho zdravotní stav se ani trochu nezlepšil, od 17.4. je v pracovní neschopnosti. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť žalobci se nepodařilo prokázat, že by byl invalidní ve třetím stupni. Soud zamítl jako nadbytečný návrh žalobce na doplnění dokazování tzv. srovnávacím posudkem, když za příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila PK MPSV v Plzni problémy s bederní páteří, jak požadoval žalobce, který ani nepředložil jiné lékařské zprávy.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující

příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity třetího stupně upravené v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky).

Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měl být přiznán vyšší stupeň invalidity pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Požadovanou invaliditu lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě v požadovaném stupni přesvědčen.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 12.2.2013*. Pokud u žalobce *dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři)*.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 10.6.2013 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. PK MPSV na rozdíl od posudkového lékaře OSSZ i ČSSZ hodnotících zdravotní stav žalobce dle *kapitoly XIII, oddíl E, položky 1d)* přílohy vyhlášky v řízení před vydáním rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.11.2012 a 12.2.2013 hodnotila zdravotní stav žalobce *podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1c) přílohy vyhlášky*, ale všemi posuzujícími mu byla přiznána míra poklesu pracovní schopnosti 50%, jak uvedeno shora. Přiznaná 50% ztráta poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie a ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno i ze zjištěných diagnóz; vysvětlen byl i důvod odlišného hodnocení dle jiné kapitoly přílohy vyhlášky.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li

důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně; žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.11.2012. Soud se nezabýval požadavkem žalobce na vydání usnesení, jak uvedeno v žalobě, protože předmětem tohoto řízení je pouze žalobou napadené rozhodnutí žalované ze dne 12.2.2013, které soud přezkoumal a nezjistil pochybení žalované před jeho vydáním ani při jeho vydání.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 31. července 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně